

takarékos üzemmód

*kialudtak bennünk az álmok
perforálódsz mint a gyulladt vakbelek
reggelente alig nézünk egymásra
átutazód lettem: tévedésből
még neked kézbesítenek
de már csak úgy épülök beléd
mint elejtett vadba a halálos seb*

alvajáró

*még hozom a statisztikai átlagot:
a kávé két cukorral iszom
a pulóverem könyökben megnyúlt
fejgörcs kínoz ha front van
s alvajáróként élem napjaim
mióta nem kulcsolódik rám az életed...
most egyvonalban vagy velem
nem kötsz belém
pedig tudom mennyi
mérget szórt közénk a megszokás
már nem érdekelnek a trópusi virágok
hosszúra nyúló árnyai
sem a kettétört remény
este pedig elalszom – nélküled...*

árulás

*visszafelé számoljuk a perceket
együtt sorvadunk
pont olyan vagyok mint a bizonytalanságod
bennem az élet benned a remény fél
egy elharapott mondat bővítője vagy
hívószavakat kiáltok feléd
de kenyér helyett kedvem szeged:
kiléptél belőlem s azóta nem kellek senkinek*

